

bevistning ikke svare Sa. Det er meget muligt, at der omkring i Ministerierne findes Mænd, der i det afgjørende Øieblik kunne træde frem og virkelig fyldestgjørende løse Opgaven; men det, vi hidtil have seet, forsaavidt det er traadt frem for Representationen, troer jeg ikke indeholder nogenformelt Betryggelse for, at vi ved at overgive denne Bestyrelse i Regjeringens Haand ville have saadanne Kræfter, at Opgaven nogenlunde tilfredsstillende kan løses. Men jeg vil sige Mere, jeg vil sige, at det ligger i en saadan Bestyrelses Natur, at en Regjering meget vanskeligt vil kunne løse en Opgave af denne Art. Der er een Opgave for Kjøbmanden, een Opgave for Technikeren, een Opgave for den Industridrivende, og der er igjen en anden Opgave for den egentlige Embedsstand, navnlig for de Administrerende i et Ministerium. Det er ganske naturligt, at ved Valget af Mænd kommer der til at danne sig visse Sævaner, at visse Fordringer stilles, Fordringer af en eiendommelig Natur, som ere forskjellige fra dem, der stilles under Forhold af en anden Art. Den, der skal vælge Personalet under et Ministerium, vil trods det, at det er en heelt anden Opgave, der skal løses, end den almindelige, ganske naturligt være opfordret til at tage de Hensyn, som i Almindelighed tages ved Ansættelser. Nu siger jeg: Den hele Bestyrelse af en Jernbane — det maa indrømmes — er af en technisk, commerciel, industriel Natur, og det er derfor ønskeligt at have andre Kræfter end dem, der i Reglen bruges ved Besættelsen af Embeder i Ministeriet. Naturligviis vil dette ogsaa, ja, endnu langt mere, gjælde om den egentlige Bestyrelse, som kommer til at staae udenfor Ministeriet, og som skal have den umiddelbare, daglige Indflydelse paa Sagernes Gang ved Driften. Nu vil man maaskee sige: Ja, men vi kunne stille denne sidste Bestyrelse næsten fuldstændig uafhængig af den egentlige ministerielle Administration, der kun skal bevare et Overtilsyn. Mine Herrer, det bliver en meget vanskelig Opgave. Naar et Actieselskab vælger en Directeur, er det ganske naturligt, at det maa i den saaledes valgte Mand have en Personlighed, som det overlader den hele daglige Styrelse; han maa ansætte forskjellige underordnede Per-

soner og sætte det hele Maskineri igang paa en saadan Maade, at han staaer stærkt ansvarlig overfor dette Actieselskab, men tillige har en stor Myndighed. Efter vor hele Maade at sige paa hertillands troer jeg, det vil holde overmaade haardt at faae Regjeringen ind paa det Spor, at stille en Jernbanedirecteur saa godt som uafhængig af den egentlige Administration. Og begynder man først at ville gribe ind i denne Styrelse, at indblande sig i dens Enkeltheder, da er denne Directeurs Stilling forrykket, og han vil meget vanskeligt kunne løse sin Opgave. Men der er dernæst et Andet, der maa fastholdes; medens netop et Actieselskab, som fornemmelig seer paa sine Interesser, ikke i en for høi Grad vil tage Hensyn til Personen, men dersom det virkelig har truffet et uheldigt Valg, vil, naar Tiden for et Valg paa visse Aar er udløben, uden Varmhertighed affædige Vedkommende og lade ham afløse af en Anden, som fyldestgjørende kan sige Vanen, saa vil det derimod ifølge den administrative Tradition være overordentlig vanskeligt for en Minister henhynsløst at fjerne den, som han engang tillidsfuldt har betroet dette Hverv, men som ikke er istand til senere fyldestgjørende at opfylde det Kalb, der var ham betroet. Han kan have mange udmærkede Egenstaber, som fra Først af ere komne i Betragtning ved hans Ansættelse, men som senere under Sagens Udvikling vise sig ikke at være dem, der kræves for at løse den stillede Opgave. Paa Grund af hans øvrige fortreffelige Egenstaber vil Ministeren være meget tilbøjelig til at fjerne ham fra den Post, som han maaskee er bleven inddragen i ved Ministerens eget Ønske eller Opfordring, og som han ved at forlade maaskee kommer til at forlade paa en saadan Maade, at det vil skade hele hans Fremtid. Jeg kan ikke komme fra, at det sunde Forhold vil være et stærkt Tilsyn, en stærk Control fra Statens Side, ikke en Styrelse af Enkeltheberne.

Der er dernæst Spørgsmaal om, hvilken Bestyrelse der bliver den meest oconomiske, hvorledes man skal sige med størst Sparommelighed. Jeg vil atter indrømme, at man ganske naturlig kan sige: Vi have Postmestre, Telegraphbestyrere, vi have en Mængde Em-